

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 354. An & qualiter, dum huic contractui adiectum tempus, exspiret
morte locatoris vel conductoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

loc. cit. citans Molin. d. 499. num. 14. Si statim alium inquilinum substituere potuerit; hunc enim ubi habuit, ex culpa conductoris nullum jam patetur damnum, in cuius compensationem exigere posset a conductore pensionem pro reliquo tempore non inhabitata ab eo domus; multoque minus eam exigere posset in penam inhonestae inhabitationis; cum penam sumere delictorum non sit privatorum. His quatuor causis causam quintam rescidendi contractum locationis ex l. 15. §. fin. & L. seq. ff. b. t. addit Lauterb. §. 50. nimur, dum mortuo conductori tempore locationis nondum finito non appetet heres conductoris, ita ut tunc alteri rem locare possit, pro quo citat Mantic. de tac. & amb. convent. l. 5. ist. 9. num. 3.

Quæst. 354. An & qualiter, dum huic contractui adiectum tempus, expiret morte locatoris vel conductoris?

REsp. Non solvitur seu extinguitur is hac morte, sed transit ad utriusque heredes juxta dicta supra. Neque id ipsum ad primum heredem restringendum, L. cit. Lauterb. §. 58. si tamen lo-

catio inita est, quod ad locator vellet, morte illius, in cuius voluntatem collata, finitur l. 4. ff. b. t. & ibi Brunnem. Mantic. loc. cit. num. 20. Lauterb. §. 59. Finitur quoque morte locatoris, si is jus, quod in re locata habet, morte illius extinguitur. V. gr. dum usufructarius; qui ut talis rem usufructuarium tanquam tales locavit alteri, moritur; ita ut tunc illius heredes ea propter conveniencia nequeant; idque etiamsi conductor expensas in rem fecerit, quasi toto tempore ea fruturus Lauterb. loc. cit. De cætero praescindendo à morte locatoris & conductoris locatio & conductio finitur tempore elapsi, ad quod usque illa expressè vel tacitè constituta. Arg. l. 13. & seq. ff. b. t. ita ut neque conductor in conductione, neque locator in locatione invitus detineri possit; idque etiam si conductor vestigium, l. 9. ff. de publican. nisi forte magnos fructus consecutus, & vestigia postmodum tanto pretio locari non possent. Lauterb. §. 39. Atque ita locator invitus conductori eandem mercedem offerenti, quam novus conductor offert, rem diutius relinquere non tenetur, l. 32. ff. b. t. quamvis conductores fundorum publicorum eandem quam alii conductores offerentes ex æquitate iis sint præferendi l. 4. & 5. C. de locat. præd. civil. Lauterb. loc. cit.

CAPUT TERTIUM.

De

Cæteris Juribus & Obligationibus Conductoris & Locatoris.

Quæst. 355. Quid juris competat conductori vi conductionis, & in specie an & qualiter sublocare possit?

1. **R**Esp. primò: Conductor in re locata neque dominium, neque possessionem habet. Per locationem enim neque dominium neque possessionem transfertur à locatori, sed solus usus, l. 39. ff. b. t. l. 10. ff. de acquir. possess. Transit tamen in conductorum dominium & possessione vera, si accesserit aliqua alia causa translativa dominii. V. g. confusio, vel conventio specialis, ut non eadem res, sed alia ejusdem generis reddatur, L. in novem. ff. b. t. Cujac. in Cod. b. t. Muller. in Struv. b. t. thes. 18. ubi etiam, quod talis locatio vocetur anomala & irregularis. De cætero eti conductor rei locata veram possessionem non habeat, utpote quæ remaneat apud dominum locantem, sed solam realem ejus detentionem, l. 15. ff. b. t. l. 31. §. 2. ff. de usucap. Muller. b. t. thes. 10. lit. C. dicitur tamen esse in possessione §. 5. Inst. de interdict. Muller. thes. 18. unde, cum Fiscus in tributorum & collectorum exactione convenire possit quemcumque possessorum, posse per consequens convenire etiam conductorum, affirmit Muller. loc. cit. citans pro hoc, l. 7. de publican. & vestig. & Tabor de jur. colon. thes. 49.

2. Resp. secundò: Dum vi locationis competit conductori jus seu licentia fruendi (qua constituit in dicta naturali detentio rei locata, in usu illius omniumque ei adhaerentium & in perceptione

fructuum tam naturalium quam civilium. Muller. cit. thes. 10. lit. C.) competit eidem (hisi in principio locationis aliter conventum, aut speciali loci consuetudine id prohibutum; ut etiam in Urbe in locationibus prohibitas esse istiusmodi sublocationes testatur C. de Luca, de locat. & conduct. d. 34. num. 12.) inter cætera potestas sublocandi, sive ut alteri æquè idoneo rem locatam sublocare ad eundem usum possit, l. 6. C. b. t. l. 47. §. 2. de jur. Fisc. Tuld. in Cod. b. t. num. 3. Gomez. Tom. 2. var. c. 17. num. 11. quos citat & sequitur Muller. loc. cit. exemplificans hoc in studiolo, qui à domo conducta recedens ante tempus locationis elapsum possit sibi subrogare alium (intellige, pro tempore adhuc residuo,) ut Rebuff. de privileg. universitat. privil. 12. num. 1. Barbos. ad cit. l. 6. num. 2. Ita tamen, ut licet secundus ille conductor seu subconductor tantum suo, & non primo locatori actione personali ad solvendam pensionem teineatur, res tamen illius pro ea parte & pensione, qua conductus tacitè obligentur primo conductori, unde ei competit actio hypothecaria contra illum subconductorem, l. 11. ff. de pignorat. act. Muller. loc. cit. citatis Gomez ubi ante. num. 12. Franzk. ad b. t. num. 156. Porro illud hic notandum ex C. de Luca, loc. cit. d. 20. num. 11. tunc propriè fieri sublocationem, quando conductor alium ponit in locum vel jus suum in toto vel in parte, ita ut in re locata conductor verè non remaneat talis, neque rei locata usum habeat. Non vero esse sublocationem, dum conductor alios introduxit in rem locatam cum obligatione contribuendi ad solutionem pensionis sine distinctione, que pars unius,